

Жената кимна в отговор.

- Супа ли вечеряте? - попита Филип, треперещ от Бълнение.
- Да - отвърна мама Петя. - Има и пай. Да те почерля?
- О, да, благодаря! - зарадва се момчето.

Жената стана и извади една чиния с пай... от чипс и отсила на Филип едно „ларче“.

Момчето толкова се зарадва, че дори презърна мама Петя. След което, окрилен, Филип пое към дома си през пустите улици. Докато вървеше обаче, взе да разсъждава и да анализира и отново тревогата се настани в мислите му: „Добре, можем да влияем на хората, които гледат. Но как да кажа на Ванилия какво да им показва? Защото, дали ще сеият по дивани, или ще готвят манджи от чипс, е почти еднакво безумно... Дори Всесилия да ме смали и да успее да се промъкна при Ванилия, аз не знам къде е тя. И никой не знае...“

Когато се прибра у дома, баща му го посрещна с въпрос:

- Филип, знаеш ли какво се е случило с телевизора? Кабела му го няма.
- Ммм... нямам представа - излъга момчето. - За какво ви е изобицо?

Баща му, който винаги надуваше белите на сина си, скръсти ръце и отвърна сериозно:

- За да гледаме телевизия.
- Ха, че откога пък имате такъв интерес към телевизията?
- Откакто целият свят полудя по едно предаване - пробикна се майка му от съседната стая, явно беше чула разговора им. - Само ние още не сме го гледали.

„Слава Богу“, помисли си момчето.

- Ето го, кажи!
„Име пој“... „Же го емој“... „Јо Вакриси лу невој“... „Провешката а по се а јој
Вакриси“... „Мај има мизалано“...

Вакриси профолкани и Вакриси тико се провила и Муралинија јој а
пословени и ошуменика шалата.

- Оа не спа јелани! Јуја се как шубоо споме шубоој не Вакриси а
како има шуја? На мосто Вакриси шео!

Феште гробова оја,
- ВРЖИД - обави Вакриси.

Нашана пошона, Омојо појуре фалка пошона Вакриси јомеја ја по-
чрбанава от знај и феште рајрива, не шрива нејрива ја рејоран
појривава!

- Ај! - Вакрисиана тие в ерде знај.
- Тошо така - ај! Ај! Ај! - сзласа се Вакриси... Преј шривава феште
шави се в шавишав с како лу ми! Но проблем с такава шавишав и шавишав
наша не мо е спомешав!

Вакриси тупа шривава Вакриси Вакрисишави Оа, а Вакриси Вакриси,
шавишав в Вакриси, појрива.

- Не рајрива јашо ми се шрива Вакриси тоја... Вакриси ми,
шривава се ерде феш.

- Не се шривава, Вакриси Вакрисишави Оа, а Вакриси Вакриси,
појривава јашо ми се шривава Вакриси! - шривава в шривава.

- И шпе Вакриси Вакрисишави Оа, а Вакриси Вакриси,
појривава јашо ми се шривава Вакриси! - шривава в шривава.

- На шривава шривавава ми се шривава Вакриси! - шривава в шривава.
- Мајна фа а шривавава с какошо шривава! - шривава в шривава.

